

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี
ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะและการสอนแบบปกติ

นภวรรณ อดทน*

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test แบบกลุ่มที่อิสระต่อกัน (Independent Samples) และกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

- 1) แบบฝึกทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.33/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด 80/80
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ก. แบบฝึกทักษะ ข. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค. ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of the research were 1) to develop English practical exercises named “Conditionals” to be efficient due to the 80/80 principle, 2) to compare students English academic proficiency before and after using grammar the practical exercises “Grammar in Context” as well as 3) to compare the academic proficiency between the students who used the practical exercises and those who learnt with the general teaching styles. The samplers were Mathayom 6 students from 2 classrooms in the first semester, academic year 2018. The data was collected by “Purposive Sampling”, and later by random to be the test group and control group. Mathayom 6/2 was the test group which used the practical exercises, and Mathayom 6/3 was the group which used the general way of learning. The research tools consisted of 1) English practical exercises, 2) grammar practicing lesson plan, 3) general lesson plan, and 4) English academic proficiency analyzed by using the average (\bar{X}), standard deviation (S. D.), T-test value both dependent and independent samples.

The results were:

1) The efficiency of English grammar practical exercises named ”Conditional” got 82.33/81.11 which was above the criteria 80/80.

2) Students English proficiency of those who learnt by using English grammar practical exercises named “Conditionals” for Mathayom 6 students significantly increased for .05 comparing between after and before using the exercises.

3) Students English proficiency of those who learnt by using English grammar practical exercises named “Conditionals” was significantly higher for .05 than those who learnt by general lesson plan.

Keyword: a. English grammar practical exercises
b. English Academic Proficiency Comparison
c. English grammar

บทนำ

การศึกษาในปัจจุบันมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาโดยการเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนการจัดการศึกษา ทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งการจัดการศึกษาที่ดีนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี และประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ประเทศไทยจึงต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาที่ดีเพื่อสร้างเยาวชนไทยให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถเป็นพลโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญดังกล่าว ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าหาวิธีการเพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นในสังคมโลกได้ในทุก ๆ สถานการณ์ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในภาคหน้า ซึ่งการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างดีถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะในการใช้ภาษาด้วย (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 5) ดังนั้นการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดูฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

จากการศึกษาผลการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ย้อนหลัง 3 ปีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี ในรายวิชา

ภาษาอังกฤษ อันได้แก่ ปีการศึกษา 2558 พบว่า มีผลคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนอยู่ที่ 21.19 คะแนน ผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ 24.98 คะแนน ต่อมาในปีการศึกษา 2559 พบว่า มีผลคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนอยู่ที่ 23.01 คะแนน และมีผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ 27.76 คะแนน และล่าสุดในปีการศึกษา 2560 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนอยู่ที่ 22.23 คะแนน และมีผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ 28.31 คะแนน (วารสารเทพศิรินทร์ ปทุมฯ, 2558-2560)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นพบว่ายังมีนวัตกรรมประเภทแบบฝึกทักษะ ซึ่งถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ครูใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาทักษะของตนเองจนเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ ภายหลังจากที่ได้ศึกษาเรียนรู้ภายในคาบเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้านวัตกรรมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยแบบฝึกทักษะชุดนี้เป็นแบบฝึกที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ซึ่งจะแบ่งเนื้อหาของแบบฝึกทักษะออกเป็น 4 เล่ม โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เพื่อความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทพศิรินทร์
คลองสิบสาม ปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ได้แก่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ ได้แก่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่
6/3 จำนวน 20 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแต่ละ
กลุ่มได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
ทั้งหมด โดยขั้นตอนในการดำเนินการ มีดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ
ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 ท่าน

2. กำหนดแบบแผนการทดลอง โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการทดลองแบบ
Randomized Groups, Pretest - Posttest Design (อำไพ เกียรติชัย และคณะ, 2545 หน้า 172-174)
แบบการทดลองแบบสองกลุ่ม โดยที่กลุ่มหนึ่งเรียกว่ากลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals และอีกกลุ่มหนึ่ง เรียกว่า กลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนด้วยวิธีการสอน
แบบปกติ โดยมีรูปแบบดังนี้

กลุ่ม	ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
Re	Y1	X	Y2
Rc	Y1	-X	Y2

กำหนดให้ Re แทน กลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ
Rc แทน กลุ่มควบคุมที่เรียนรู้โดยใช้วิธีแบบปกติ

X	แทน	การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
-X	แทน	การสอนโดยใช้รูปแบบปกติ
Y1	แทน	การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
Y2	แทน	การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง มีดังนี้

3.1 การดำเนินการทดลองโดยการใช้แบบฝึกทักษะ โดยให้นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจง แนะนำ ขั้นตอนต่าง ๆ รวมทั้ง จุดประสงค์การเรียนรู้และเงื่อนไขและวิธีการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ให้กับนักเรียนกลุ่มทดลองได้ทำความเข้าใจ ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้รูปแบบการสอน 2W3P ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน เริ่มจากผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน จากนั้นสอนเนื้อหาเรื่อง Conditionals ภายหลังสอนเนื้อหาจบโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนเนื้อหาโดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการฝึกปฏิบัติ โดยใช้เวลาเรียนคาบละ 50 นาที หลังจากเรียนเสร็จในแต่ละเรื่องผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการ ใช้ เมื่อนักเรียนกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะครบทั้ง 4 เล่ม ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ลงในกระดาษคำตอบที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ให้

3.2 การดำเนินการทดลองโดยการสอนแบบปกติ โดยนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6/3 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยวิธีการสอนแบบปกติด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยมีขั้นตอนในการสอนทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป โดยใช้เวลาเรียนคาบละ 50 นาที หลังจากเรียนเสร็จในแต่ละเรื่องผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มควบคุมทำใบงาน ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดท้ายเรื่องที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ให้ เมื่อนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติครบทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ลงในกระดาษคำตอบที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ให้

3.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ระหว่างเรียน (E1) กับการทดสอบหลังเรียน (E2) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนน เต็ม	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ร้อยละ ของ ค่าเฉลี่ย
1. คะแนนเฉลี่ยจากแบบฝึกหัดท้ายบท ระหว่างแบบฝึกทักษะ 4 เล่ม (E1)	30	80	1976	65.87	82.33
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E2)	30	30	730	24.33	81.11

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากแบบฝึกหัดท้ายบทระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะทั้ง 4 เล่ม เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 65.87 คิดเป็นร้อยละ 82.33 และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 24.33 คิดเป็นร้อยละ 81.11 ดังนั้นแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 เล่มมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

กลุ่มทดลอง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ค่า t	Sig
Pretest	20	6.00	2.176	-17.496	.000*
Posttest	20	22.70	3.197		

*p < .05

จากตารางที่ 2 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 6.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.176 และผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 22.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 3.197 แสดงว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ค่า t	Sig
กลุ่มทดลอง	20	6.00	2.176	-3.865	.001*
กลุ่มควบคุม	20	9.70	3.686		

*p < .05

จากตารางที่ 3 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะและกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะและการสอนแบบปกติ จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/81.11 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธราภรณ์ ศรีมีเทียน (2557 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะไวยากรณ์เรื่อง Conjunction ตามแนวทางการสอนแบบสืบเสาะ (Inquiry Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะไวยากรณ์เรื่อง Conjunction ตามแนวทางการสอนแบบสืบเสาะ (Inquiry Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.30 /81.78 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุวีรพร แสนบุญ (2552 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมด้วยบทเรียนการ์ตูนและแบบฝึกทักษะ จากผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องบทเรียนการ์ตูนมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.58/82.35 และผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.60/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 อาจเนื่องมาจากการที่ แบบฝึกมีกระบวนการสร้างที่ดี ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วที่มีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน มีการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย มี ภาพประกอบ สี สันสวยงาม น่าสนใจและมีกิจกรรมหลากหลายทำทนายให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ แต่ ทั้งนี้ทั้งนั้น ประสิทธิภาพของผลลัพท์ (E2) มีผลคะแนนน้อยกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านเวลาที่ใช้ในการทดสอบ และผู้เรียนอาจมีเวลาไม่เพียงพอใน เตรียมความพร้อมสำหรับการทดสอบ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ของการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า กระบวนการในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึก ทักษะที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งผล (Law of Effect) ของธอร์นไดค์ (Thorndike อ้างถึงใน สุคนธ์ สินธพานนท์ , 2551 : 90-92) ซึ่งกล่าวเอาไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลได้กระทำซ้ำ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วิทยา พาภิรมย์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียน กลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/90.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8005 ซึ่ง หมายความว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะนี้มีความก้าวหน้าและประสบการณ์เรียนรู้ เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 80.05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการ เขียนกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนกลอน สุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ซึ่งแปลผลได้คือ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีัญญา บุญทันตา (2552 : 71 – 72) ได้พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอมแม่ สาย จังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระกลุ่มสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากผลการวิจัยพบว่า จากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องการเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 6 ชุด ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพโดยรวมของแบบฝึกทักษะ คือ 91.40/92.35 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องการเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการทดสอบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องการเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 6 ชุด ผลสรุปโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 2.73 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะมาก และยังสามารถเชื่อมโยงกับงานวิจัยของ นงนุช สามัญฤทธิ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็วสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ จากผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านเร็วสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56/82.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเร็วมีประสิทธิภาพการอ่านเร็วหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนแบบปกติ

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ของการวิจัย โดยที่ผลการทดลองดังกล่าวอาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากการนำเอาแบบฝึกทักษะ เรื่อง Conditionals เข้ามาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ซึ่งนักเรียนสามารถฝึกฝนทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ สร้างความเข้าใจ เสริมทักษะ จนเกิดความชำนาญ จากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริยา วิโชสง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องการแจกแจงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และการเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่

เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงจิต วงศ์คำ (2550 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะกับวิธีการสอนแบบปกติ จากผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้นั้นคือนักเรียนทำคะแนนได้ 79.38/79.16 จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงเยาว์ ประโมณะกัง (2546 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการสอนตามคู่มือครู จากผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรียงความมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80.05/80.40 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งประโยคมีคะแนนมากที่สุดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสรุปมีคะแนนน้อยที่สุดและ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะดังนี้แบบฝึกเสริมทักษะน่าสนใจมีเนื้อหาไม่ยากเหมาะกับระดับชั้นและนักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นส่วนนักเรียนที่สอนตามคู่มือครูมีความคิดเห็นว่าการเรียนสนุกสนานเรียนเข้าใจง่ายบรรยากาศไม่เครียดและเขียนเรียงความได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ส่งผลดีต่อผู้เรียนทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Conditionals วิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรนำเอาสื่อการสอนคือแบบฝึกทักษะไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนเรื่องอื่น ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ หรือในวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

1.2 เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องคอยดูแลนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะ และต้องอธิบายเกี่ยวกับคำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน

1.3 ผู้สอนจะต้องให้ความสนใจกับนักเรียนทุกคน เพราะนักเรียนอาจจะเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะได้ช้าหรือเร็วแตกต่างกัน

1.4 แบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบการสอนที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้าหรือนักเรียนที่มีความต้องการในการเรียนเพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนเรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เช่น ความพึงพอใจของการใช้แบบฝึกทักษะ เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาทดลองใช้แบบฝึกทักษะ ว่ามีผลต่อนักเรียนกลุ่มใดมากที่สุด เช่น กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง

2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในเรื่องอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การอ่านจับใจความ การเขียนเรียงความ เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและเป็นการพัฒนาและปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสาร อ่างอิง
กรมวิชาการ. (2544). คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ

เกศสุริพร แสนบุญ. (2552). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมด้วยบทเรียนการ์ตูนและแบบ
ฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จรรยา วิไลสง (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้
เรื่องการแจกลูกและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก
ทักษะ และการเรียนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์.

จรุงจิต วงศ์คำ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะกับวิธีการสอน
แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- นงนุช สามัญฤทธิ. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็ว สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นงค์เยาว์ ประโมณะกัง. (2546). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัทรารักษ์ ศรีมีเทียน. (2557). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะไวยากรณ์เรื่อง Conjunction ตาม
แนวคิดการสอนแบบสืบเสาะ (Inquiry Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี. (2558). วารสารเทพศิรินทร์ฯ ปทุมธานี. ปีที่ 23(23)
ปทุมธานี : บริษัทวิชั่นพีเพรส จำกัด.
- _____. (2559). วารสารเทพศิรินทร์ฯ ปทุมธานี. ปีที่ 24(24) ปทุมธานี : บริษัทวิชั่นพีเพรส
จำกัด.
- _____. (2560). วารสารเทพศิรินทร์ฯ ปทุมธานี. ปีที่ 25(25) ปทุมธานี : บริษัทวิชั่นพีเพรส
จำกัด.
- วิทยา พากิรมย์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย- ราช
ภัฏมหาสารคาม.
- ศรัญญา บุญทันตา. (2552). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอแม่สาย
จังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชน.
กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิควิธีคิด.
- อำไพ เกียรติชัย และคณะ. (2545). การศึกษาอิสระ Independent Study TL780. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.